

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/38/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5920010443
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kurák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5920010443.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Kuráka a sudcov JUDr. Moniky Liptákovej a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 15. marca 2022 prejednal odvolanie podané obžalovaným K. N., nar. XX.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/101/2020 z 30.4.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného K. N. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/101/2020 z 30.4.2021 bol obžalovaný K. N. uznaný vinným:

v bodoch 1) - 3) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.7.2019,

v bode 1) z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.7.2019

v bode 4) z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona účinného do 31.7.2019

v bode 5) z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v bode 6) zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že:

1.) obž. K. N. dňa 18.10.2018 v nezistenom čase medzi 06.00 h a 08.00 h v rodinnom dome súp. č. XX v Q., okres W., v ktorom bol obžalovaný K. N. a E. N. spolu ubytovaní v podnájme, prišiel k dverám ubytovacej časti poškodených manželov S. J., nar. XX.XX.XXXX, a X. J., nar. XX.XX.XXXX, obž. K. N. vošiel do priestorov, kde bývali poškodení a v tom čase tam aj spali a z priestorov odcudzil peňaženku s hotovosťou 110,-Eur, občiansky preukaz, vodičský preukaz, platobné karty, kartičku poistenca VŠZP, všetky na meno Ing. X. J., doklady od osobného motorového vozidla, sadu skrutkovačov, sadu skrutkovačov na jemnú prácu, 8 ks račňových kľúčov, všetko nezistenej značky, akuskrutkovač zn. Parkside, karbobrúsku zn. Parkside a zbierku 15 ks náramkových hodín nezistených značiek, digitálny fotoaparát zn. Olympus, 2 ks ďalekohľadov a kľúče od osobného motorového vozidla zn. FIAT BRAVA, ev.č. RK124BA, ďalej sa presunul do drevárne nachádzajúcej sa na pozemku rodinného domu, kde nezisteným spôsobom bez použitia násillia vošiel do priestorov drevárne odkiaľ odcudzil 1 ks búracie kladivo nezistenej značky, ako bol obž. K. N. u poškodených určitú nezistenú dobu a postupne hľadal veci na odcudzenie, zo steny obývačky zvesil a odcudzil staršie hodiny s retiazkou na stene, následne z bytovej jednotky poškodených odišiel aj s odcudzenými vecami v celkovej hodnote 897,90 Eur ku škode S. J., nar. XX.XX.XXXX, a X. J., nar. XX.XX.XXXX, obaja s trvalým bydliskom v Q. XX, okres W.,

2.) obž. K. N. dňa 18.10.2018 v čase okolo 02.00 z neuzamknutej garáže pri rodinnom dome súp. č. XXX v Q., okres W., odcudzil horský bicykel zn. Rock Machine Thunder, výr. č. GW13502211, čierno-modro-bielej farby, v hodnote 320,- Eur spolu s príslušenstvom v hodnote 50,- Eur, a to takým spôsobom, že na garáži otvoril dvojkrídlové vchodové dvere, ktoré neboli zabezpečené, tam si sadol na bicykel a odišiel s ním preč, čím spôsobil D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v Q. XXX, okres W., škodu vo výške 370,- Eur,

3.) obž. K. N. dňa 18.10.2018 vo večerných hodinách prišiel do pohostinstva RICHARDS PUB v obci Bobrov, okres Námestovo, kde si sadol do boxu vedľa baru a v čase o 21.06 h využil nepozornosť a neprítomnosť čašníka, vošiel do priestoru za barovým pultom a zo šuflíka odcudzil peňaženku s finančnou hotovosťou 240,- Eur, vzápätí z pohostinstva odišiel, následne sa s E. N. stretli na nezistenom mieste v obci Bobrov a potom odcudzenú peňažnú hotovosť minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil majiteľke pohostinstva X. T., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v D., R. P. XXX, škodu vo výške 240,- Eur,

4.) obž. K. N. dňa 04.11.2018 v čase asi o 10.30 h z izby č. 2 v penzióne Ponorka na Nábřeží M. R. Štefánika 5195 v Ružomberku odcudzil mobilný telefón zn. HUAWEI P20 lite 4 Gb single v hodnote 180,- Eur tak, že pokým sa poškodený S. Z., nar. XX.XX.XXXX, sprchoval a tento mobilný telefón mal položený na umývadle, obvinený vošiel do kúpeľne a pod zámienkou jeho zapožičania z dôvodu pozerania videa si ho zobral so súhlasom poškodeného, následne z izby odišiel a ponechal si ho pre vlastnú potrebu, čím spôsobil S. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v W., D. P. XXX/XX, škodu vo výške 180,- Eur, pričom tento čin spáchal napriek tomu, že dňa 20.10.2018 bol v čase o 19.15 h sa dopustil obdobného činu, tým, že v obchodnom dome TESCO, Račianska 9, Bratislava, odcudzil tovar v hodnote 3,81 Eur a za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov mu bola policajtom pohotovostnej motorizovanej jednotky Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave v ten istý deň uložená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30,- Eur, číslo bloku 11195446,

5.) obž. K. N. po tom, čo bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. OT/159/2018 z 24.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom jeho vydania, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a dňa 24.10.2018 mu bola do vlastných rúk doručená písomná výzva na nastúpenie výkonu trestu do Ústavu na výkon väzby v Bratislave, Chorvátska 5, s nástupom najneskôr do 12.11.2018 v čase od 08.00 h do 15.00 h, do výkonu trestu odňatia slobody bez vážneho dôvodu v lehote stanovenej súdom nenastúpil, nepožiadal ani o odklad nástupu trestu a vyhýbal sa mu až do 26.11.2018, kedy bol na základe súdneho príkazu zatknutý a dňa 27.11.2018 do výkonu trestu dodaný príslušníkmi PZ,

6.) obž. K. N. si od presne nezistenej doby do 18.15 h dňa 26.11.2018 nezisteným spôsobom a na nezistenom mieste zadovážil a prechovával sklenenú fľašku s obsahom metamfetamín hydrochlorid (pervitín) o hmotnosti 1,556 gramov látky báza metamfetamínu - 10 mg čistej látky, čo predstavuje najmenej 31 bežných jednorazových dávok a sklenenú fľaštičku s obsahom metamfetamín hydrochlorid (pervitín) o hmotnosti 0,715 gramov látky báza metamfetamínu - 10 mg čistej látky, čo predstavuje najmenej 14 bežných jednorazových dávok, ktorý je uvedený v II. skupine psychotropných látok uvedených v zozname omamných a psychotropných látok zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších zmien a doplnkov, a ktoré na vyzvanie v zmysle § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal dňa 26.11.2018 o 18.15 h operatívnym pracovníkom OKP Okresného riaditeľstva PZ Ružomberok.

Za to mu súd podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 7 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/63/2018 zo dňa 4.2.2019, právoplatného 4.2.2019, ktorým bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie

rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným S. J., nar. X.X.XXXX a X. J., nar. XX.X.XXXX, obaja s trvalým bydliskom v Q. XX, okres W., vo výške 897,90 eur, poškodenému D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko v Q. XXX, okres W., škodu vo výške 50,- eur, poškodenej X. T., nar. XX.X.XXXX, trvalé bydlisko v D., R. P. XXX, škodu vo výške 240,- eur, a poškodenému S. Z., nar. X.X.XXXX, trvalé bydlisko v W., D. P. XXX/XX, škodu vo výške 180,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodených S. J., X. J. a S. Z. so zvyškom uplatnených nárokov náhradu škody odkázal na civilný proces.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Kralovenského (č.l. 417-420 spisu). Úvodom odôvodnenia podaného odvolania obžalovaný opísal časť výrokov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Poukázal na tú skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 Tr. por., ktoré súd uznesením prijal. V ďalšej časti odôvodnenia odvolania obžalovaný spochybnil zákonnosť postupu súdu pri ukladaní trestu odňatia slobody, a to v súvislosti s výpočtom zákonom stanovenej trestnej sadzby pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Obžalovaný opísal podstatu svojho predchádzajúceho odsúdenia Okresným súdom Ružomberok na základe rozsudku, sp.zn. 8T/41/2015 zo dňa 27.4.2016, a to aj v spojení s odsúdením rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/60/2015 zo dňa 7.9.2015 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/149/2015 zo dňa 5.11.2015. Podstatou a obsahom podaného odvolania obžalovaného boli tvrdenia uvedené v publikácii Právnych listov dňa 3.8.2011 autora JUDr. Petra Šamka, ktorý spochybnil dôvodnosť judikatúry Najvyššieho súdu SR, a to konkrétne rozhodnutia č. 32, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, zošit č. 4/2009. Obžalovaný si osvojil tvrdenia autora publikácie, podľa ktorých zo znenia ust. § 38 ods. 7 Tr. zák. vyplýva, že zákonodarcu dáva prednosť úprave trestnej sadzby podľa asperačnej zásady pred zvýšením trestnej sadzby postupom podľa § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. Takéto tvrdenie je podľa obžalovaného odôvodnené súbehom dvoch zvýšených trestných sadzieb, pri ktorom sa nepoužije práve § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. a nie asperačná zásada, t.j. asperačná zásada sa použije vždy a bez ohľadu na to, či sa použije aj zvýšenie podľa § 38 ods. 4 až 6 Tr. zák. Vzhľadom k tomu, že sa výnimka „dvojitého zvýšenia“ týka len ust. § 38 Tr. zák. a nie aj asperačnej zásady, je logické, že je uvedená práve v tomto ustanovení, avšak to vôbec neznamená, že z tohto umiestnenia možno vyvodzovať prednosť § 38 Tr. zák. pred asperačnou zásadou. Obžalovaný mal za to, že hlavným a najpodstatnejším argumentom podporujúcim to, že asperačná zásada má a musí mať prednosť pred ust. § 38 Tr. zák., je však to, že ust. § 38 Tr. zák. vôbec nedáva odpoveď na to, akú trestnú sadzbu ktorého zo zbiehajúcich sa trestných činov, z ktorých bol obžalovaný uznaný vinným, je nutné upravovať, t.j. podľa ktorej trestnej sadzby sa má ukladať. Na túto otázku dáva odpoveď práve ust. § 41 Tr. zák., ktoré výslovne stanovuje pravidlá, ako postupovať, keď páchateľ spácha dva alebo viac trestných činov a ako vybrať trestný čin, podľa ktorého trestnej sadzby sa má trest ukladať. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. s tým, že je vinný zo spáchania všetkých skutkov, ktoré sa mu v obžalobe kládli za vinu. Preto vyslovil názor, že ak možno páchateľovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu „a minori ad maiora“, čiže od menšieho k väčšiemu, použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr. por., keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Obžalovaný sa preto v ďalšej časti odvolania domáhal mimoriadneho zníženia trestu za rovnakých podmienok ako pri schválení dohody o vine a treste. Poukázal na skutočnosť, že jeho dotknuté priznanie spojené s úprimným oľutovaním činu možno zo strany súdu vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť, a to napriek mimoriadnemu zníženiu trestu.

Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a vec mu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor okresnej prokuratúry tak, že podané odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné, nakoľko súd mu uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici

zákonom stanovenej trestnej sadzby, dôvodne zvýšenej o jednu polovicu podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. Preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por.

Na verejnom zasadnutí konanom na krajskom súde, ktoré sa po splnení zákonných podmienok konalo v neprítomnosti obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že odvolanie obžalovaného nepovažuje za dôvodné, rozsudok okresného súdu je zákonný vo všetkých jeho výrokoch, nie sú dané dôvody na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody, a preto navrhla jeho odvolanie zamietnuť ako nedôvodné.

Poškodená S. J. uviedla, že jej to je v podstate jedno, prejavila ľútosť nad obžalovaným s tým, aby sa v budúcnosti obdobných činov nedopúšťal.

Poškodená X. T. uviedla, že necháva rozhodnutie na krajský súd, aby rozhodol o odvolaní obžalovaného a osobne by privítala, aby sa obžalovaný zamestnal a splatil spôsobenú škodu.

Poškodený D. H. uviedol, že spočiatku si myslel, že uložený trest je neprimeraný, ale keď zistil, že obžalovaný bol v minulosti 5-krát súdne trestaný, považuje napadnutý trest odňatia slobody za zákonný a primeraný, a to aj s prihliadnutím na zásadu trikrát a dosť.

Obhajca obžalovaného sa v celom rozsahu pridržiaval písomného odôvodnenia odvolania a v zmysle jeho dôvodov navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o uloženom treste a rozhodol o uložení primeraného trestu odňatia slobody v zmysle odvolania.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané oprávnenou osobou a včas v lehote stanovenej v § 309 Tr. por. V zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení preskúmvacej povinnosti v rozsahu § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Krajský súd preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorý sa týkal uloženého trestu odňatia slobody a spôsobu jeho výkonu.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. súd môže znížiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom aj vtedy, ak odsudzuje páchatela v konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu. V konaní o dohode o uznaní viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby a v prípade trestných činov uvedených v odseku 3 písm. a) trest odňatia slobody nie kratší ako dvadsať rokov.

Pokiaľ sa týka dôkaznej situácie, je potrebné zo strany krajského súdu uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd uznesením podľa § 257 Tr. por. prijal. Z uvedeného dôvodu sa dokazovanie na súde prvého stupňa vykonalo len v súvislosti s uloženým trestom.

Okresný súd správne ustálil, že v trestnom stíhaní obžalovaného existoval vyrovnaný pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. V trestnom stíhaní obžalovaného bola zistená existencia dvoch poľahčujúcich okolností, a to podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval) a podľa § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom). Zároveň boli správne ustálené aj dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Tr. zák. (spáchal viac trestných činov) a podľa § 37 písm. m) Tr. zák. (bol už za trestný čin odsúdený). Krajský súd v súvislosti s podaným odvolaním obžalovaného ďalej zistil, že tento bol v minulosti odsúdený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/41/2015 zo dňa 27.4.2016, právoplatným toho istého dňa, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. a iné a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedeným rozsudkom okresný súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/60/2015 zo dňa 7.9.2015, v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 3To/149/2015 zo dňa 5.11.2015, a to vo výroku o treste, ktorým mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Pre uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že prvostupňový súd pri ukladaní trestu správne postupoval aj v zmysle už citovaného znenia ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. a dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšil o jednu polovicu.

Zo spisového materiálu mal krajský súd ďalej jednoznačne preukázané, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/63/2018 zo dňa 4.2.2019, právoplatným toho istého dňa, uznaný vinným z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 8T/57/2018 zo dňa 18.7.2018, právoplatným 27.11.2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a zároveň bol zrušený aj výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 0T/159/2018 zo dňa 24.10.2018, právoplatným toho istého dňa, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný sa súčasne stíhaných skutkov dopustil v mesiacoch október až november 2018 (6 skutkov), postupoval správne aj pri ukladaní súhrnného trestu v zmysle ust. § 42 ods. 1 Tr. zák. Pochybenie súdu prvého stupňa však spočívalo pri ukladaní trestu v opomenutí aplikovania ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého, okrem iného, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Takéto označené pochybenie okresného súdu však nebolo možné v odvolacom konaní na krajskom súde napraviť z dôvodu absencie podaného odvolania prokurátora, a to v neprospech obžalovaného.

Pokiaľ sa týka prezentovaného názoru obžalovaného v podanom odvolaní o správnom postupe pri zvyšovaní zákonom ustanovenej trestnej sadzby, tento vyhodnotil krajský súd ako nedôvodný. Súd SR sú okrem znenia Ústavy SR, platných a účinných zákonov, ako aj iných predpisov vo svojej rozhodovacej činnosti viazané aj judikatúrou Najvyššieho súdu SR, a to konkrétne rozhodnutím č. 32, ktoré bolo uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR, zošit č. 4/2009. Podľa tejto judikatúry:

I. Ak pri rozhodovaní o treste majú byť použité ustanovenia o úprave trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona z dôvodu uvedeného v § 38 ods. 3, ods. 4, ods. 5, ods. 6 Trestného zákona, § 39 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona, konkrétne rozpätie trestnej sadzby sa určí tak, že najprv sa urobí príprava trestnej sadzby podľa príslušných ustanovení § 38 Trestného zákona. Následne sa vykoná úprava takto stanovenej trestnej sadzby podľa režimu § 41 ods. 2 Trestného zákona a napokon sa určí konkrétne rozpätie trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona.

II. Zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a zníženie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa vykoná len s prihliadnutím na upravenú hornú, resp. dolnú hranicu trestnej sadzby, pričom ustanovenie § 38 ods. 8 veta za bodkočiarkou Trestného zákona sa v týchto prípadoch nepoužije.

III. Pod pojmom zákonom stanovená trestná sadzba sa rozumie sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona po jej úprave podľa ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona; to neplatí, pokiaľ ide o zločin, ktorý sa považuje za obzvlášť závažný v zmysle § 11 ods. 3 Trestného zákona.

Z citovaného rozhodnutia č. 32/2009 je teda bez pochyb zrejmé, že už v minulosti boli argumenty podaného odvolania obžalovaného zo strany Najvyššieho súdu SR vybavené, a to s takým záverom, podľa ktorého v konkrétnom trestnom stíhaní pri ukladaní trestu postupoval okresný súd. Z uvedených dôvodov sa preto krajský súd stotožnil so spôsobom úpravy zákonom ustanovenej trestnej sadzby zo strany prvostupňového súdu a odvolanie obžalovaného aj v tejto časti považoval za nedôvodné. Záverom je potrebné k mimoriadnemu zníženiu trestu odňatia slobody a úvahám uvedeným v tejto súvislosti v podanom odvolaní doplniť, že takýto postup podľa § 39 Tr. zák. je súdu umožnený ako fakultatívny.

Zo spisového materiálu a aktuálneho odpisu registra trestov mal krajský súd preukázané, že obžalovaný bol v minulosti 5-krát súdne trestaný, a to tak, ako to už bolo spomenuté aj v odôvodnení tohto uznesenia, resp. rozsudku súdu prvého stupňa. Z týchto dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že u osoby obžalovaného nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 Tr. zák., a to ani v súvislosti s postupom podľa § 257 Tr. por. a zistenými poľahčujúcimi okolnosťami. Predchádzajúce uložené tresty nemali na osobu obžalovaného prevýchovný účinok a osobu K. N. odvolací súd vyhodnotil ako silne kriminálne narušenú. Tento má neustále sklony k páchaniu úmyselnej trestnej činnosti prevažne majetkovej a násilnej povahy, ako aj trestnej činnosti spojenej s ohrozovaním života a zdravia. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody by bolo preto v konkrétnom trestnom stíhaní obžalovaného popretím účelu obsahu ust. § 39 Tr. zák., resp. porušením platných zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zák.

Krajský súd sa starostlivo zaoberal aj výrokom napadnutého rozsudku, ktorým bol obžalovaný na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. V tejto súvislosti nezistil pochybenie okresného súdu pri aplikácii ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák., nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním súčasne súdeného trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pre uvedené dôvody krajský súd odvolanie obžalovaného K. N. zamietol postupom podľa § 319 Tr. por., pretože nie je dôvodné.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.